

17. KONSUMENTCI I OCHRONA ZDROWIA

32000 D 0323: Decyzja Komisji 2000/323/WE z dnia 4 maja 2000 r. ustanawiająca Komitet Konsumentów (notyfikowana jako dokument nr C (2000) 408) (Dz.U. L 111 z 9.5.2000, str. 30).

W artykule 3, w pierwszym tiret, liczbę „15” zastępuje się liczbą „25”.

18. WSPÓŁPRACA W ZAKRESIE WYMIARU SPRAWIEDLIWOŚCI I SPRAW WEWNĘTRZNYCH

A. WSPÓŁPRACA SĄDOWA W SPRAWACH CYWILNYCH I HANDLOWYCH

1. 32000 R 1346: Rozporządzenie Rady (WE) nr 1346/2000 z dnia 29 maja 2000 r. w sprawie postępowania upadłościowego (Dz.U. L 160 z 30.6.2000, str. 1).

(a) W artykule 44 ustęp 1 dodaje się następujące litery:

„(l) Konwencja między Federacyjną Ludową Republiką Jugosławii a Królestwem Grecji w sprawie wzajemnego uznawania i wykonywania orzeczeń, podpisana w Atenach dnia 18 czerwca 1959 r.;

- (m) Umowa między Federacyjną Ludową Republiką Jugosławii a Republiką Austrii w sprawie wzajemnego uznawania i wykonywania orzeczeń sądów arbitrażowych i ugód zawartych przed sądami arbitrażowymi w sprawach handlowych, podpisana w Belgradzie dnia 18 marca 1960 r.;
- (n) Konwencja między Federacyjną Ludową Republiką Jugosławii a Republiką Włoską w sprawie wzajemnej współpracy sądowej w sprawach cywilnych i administracyjnych, podpisana w Rzymie dnia 3 grudnia 1960 r.;
- (o) Umowa między Socjalistyczną Federacyjną Republiką Jugosławii a Królestwem Belgii w sprawie współpracy sądowej w sprawach cywilnych i handlowych, podpisana w Belgradzie dnia 24 września 1971 r.;
- (p) Konwencja między Rządami Jugosławii i Francji w sprawie uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach cywilnych i handlowych, podpisana w Paryżu dnia 18 maja 1971 r.;
- (q) Umowa między Czechosłowacką Republiką Socjalistyczną i Republiką Grecką w sprawie pomocy prawnej w sprawach cywilnych i karnych, podpisana w Atenach dnia 22 października 1980 r., nadal obowiązująca między Republiką Czeską i Grecją;

- (r) Umowa między Czechosłowacką Republiką Socjalistyczną i Republiką Cypryjską w sprawie pomocy prawnej w sprawach cywilnych i karnych, podpisana w Nikozji dnia 23 kwietnia 1982 r., nadal obowiązująca między Republiką Czeską i Cyprym;
- (s) Traktat między Rządem Czechosłowackiej Republiki Socjalistycznej i Rządem Republiki Francuskiej w sprawie pomocy prawnej i uznawania oraz wykonywania orzeczeń w sprawach cywilnych, rodzinnych i handlowych, podpisany w Paryżu dnia 10 maja 1984 r., nadal obowiązujący między Republiką Czeską i Francją;
- (t) Traktat między Czechosłowacką Republiką Socjalistyczną i Republiką Włoską w sprawie pomocy prawnej w sprawach cywilnych i karnych, podpisany w Pradze dnia 6 grudnia 1985 r., nadal obowiązujący między Republiką Czeską i Włochami;
- (u) Umowa między Republiką Łotwy, Republiką Estonii i Republiką Litwy o pomocy prawnej i stosunkach prawnych, podpisana w Tallinie dnia 11 listopada 1992 r.;
- (v) Umowa między Republiką Estońską a Rzeczpospolitą Polską o pomocy prawnej i stosunkach prawnych w sprawach cywilnych, pracowniczych i karnych, sporządzona w Tallinie dnia 27 listopada 1998 r.;
- (w) Umowa między Republiką Litewską a Rzeczpospolitą Polską o pomocy prawnej i stosunkach prawnych w sprawach cywilnych, rodzinnych, pracowniczych i karnych, sporządzona w Warszawie dnia 26 stycznia 1993 r.”;

- (b) W załączniku A, pomiędzy pozycją dotyczącą Belgii a pozycją dotyczącą Niemiec, dodaje się następujące pozycje:

„ČESKÁ REPUBLIKA

- Konkurs
- Nucené vyrovnání
- Vyrovnání”

oraz pomiędzy pozycją dotyczącą Niemiec a pozycją dotyczącą Grecji:

„EESTI

- Pankrotimenetus”

oraz pomiędzy pozycją dotyczącą Włoch a pozycją dotyczącą Luksemburga:

„ΚΥΠΡΟΣ

- Υποχρεωτική εκκαθάριση από το Δικαστήριο
(przymusowa likwidacja postanowieniem sądu)
- Εκούσια εκκαθάριση από πιστωτές κατόπιν Δικαστικού Διατάγματος
(dobrowolna likwidacja wierzyciela postanowieniem sądu)
- Εκούσια εκκαθάριση από μέλη
(dobrowolna likwidacja spółki (udziałowców))
- Εκκαθάριση με την εποπτεία του Δικαστηρίου
(likwidacja będąca przedmiotem nadzoru sądu)
- Πτώχευση κατόπιν Δικαστικού Διατάγματος
(upadłość postanowieniem sądu)
- Διαχείριση της περιουσίας προσώπων που απεβίωσαν αφερέγγυα
(zarząd majątkiem osób niewypłacalnych w momencie śmierci)

LATVIJA

- maksātnespēja

LIETUVA

- Bankroto byla
- Bankroto procedūra
- Likvidavimo procedūra”

oraz pomiędzy pozycją dotyczącą Luksemburga a pozycją dotyczącą Niderlandów:

„MAGYARORSZÁG

- Csődeljárás
- Felszámolási eljárás

MALTA

- Falliment
- Stralċ permezz tal-Qorti
- Stralċ volontarju tal-kredituri”

oraz pomiędzy pozycją dotyczącą Austrii a pozycją dotyczącą Portugalii:

„POLSKA

- Postępowanie upadłościowe,
- Postępowanie układowe”

oraz pomiędzy pozycją dotyczącą Portugalii a pozycją dotyczącą Finlandii:

„SLOVENIJA

- Stečajni postopek
- Skrajšani stečajni postopek
- Postopek prisilne poravnave
- Prisilna poravnava v stečaju
- Likvidacija pravne osebe pred sodiščem

SLOVENSKO

- Konkurzné konanie
- Nútené vyrovnanie
- Vyrovnanie”;

- (c) W załączniku B, pomiędzy pozycją dotyczącą Belgii a pozycją dotyczącą Niemiec, dodaje się następujące pozycje:

„ČESKÁ REPUBLIKA

- Konkurs
- Nucené vyrovnání”

oraz pomiędzy pozycją dotyczącą Niemiec a pozycją dotyczącą Grecji:

„EESTI

- Pankrotimenetlus”

oraz pomiędzy pozycją dotyczącą Włoch a pozycją dotyczącą Luksemburga:

„ΚΥΠΡΟΣ

- Υποχρεωτική εκκαθάριση από το Δικαστήριο
(przymusowa likwidacja postanowieniem sądu)
- Εκκαθάριση με την εποπτεία του Δικαστηρίου
(likwidacja będąca przedmiotem nadzoru sądu)
- Εκούσια εκκαθάριση από πιστωτές (με την επικύρωση του Δικαστηρίου)
(dobrowolna likwidacja (potwierdzona sądownie))
- Πτώχευση
(upadłość)
- Διαχείριση της περιουσίας προσώπων που απεβίωσαν αφερέγγυα
(zarząd majątkiem osób niewypłacalnych w momencie śmierci)

LATVIJA

- bankrots
- likvidācija
- sanācija

LIETUVA

- Likvidavimo procedūra”

oraz pomiędzy pozycją dotyczącą Luksemburga a pozycją dotyczącą Niderlandów:

„MAGYARORSZÁG

- Csődeljárás
- Felszámolási eljárás

MALTA

- Falliment
- Stralċ permezz tal-Qorti
- Stralċ volontarju tal-kredituri”

oraz pomiędzy pozycją dotyczącą Austrii a pozycją dotyczącą Portugalii:

„POLSKA

- Postępowanie upadłościowe”

oraz pomiędzy pozycją dotyczącą Portugalii a pozycją dotyczącą Finlandii:

„SLOVENIJA

- Stečajni postopek
- Skrajšani stečajni postopek
- Likvidacija pravne osebe pred sodiščem

SLOVENSKO

- Konkurzné konanie
- Nútené vyrovnanie
- Vyrovnanie”

(d) W załączniku C, pomiędzy pozycją dotyczącą Belgii a pozycją dotyczącą Niemiec, dodaje się następujące pozycje:

„ČESKÁ REPUBLIKA

- Správce podstaty
- Předběžný správce
- Vyrovnací správce
- Zvláštní správce
- Zástupce správce”

oraz pomiędzy pozycją dotyczącą Niemiec a pozycją dotyczącą Grecji:

„EESTI

- Pankrotihaldur
- Ajutine pankrotihaldur
- Usaldusisik”

oraz pomiędzy pozycją dotyczącą Włoch a pozycją dotyczącą Luksemburga:

„ΚΥΠΡΟΣ

- Εκκαθαριστής και Προσωρινός Εκκαθαριστής (syndyk i syndyk tymczasowy)
- Επίσημος Παραλήπτης (kurator masy upadłości)
- Διαχειριστής της Πτώχευσης (syndyk masy upadłościowej)
- Εξεταστής (inspektor)

LATVIJA

- administrators
- tiesu izpildītājs
- likvidators

LIETUVA

- Įmonės administratorius
- Įmonės likvidatorius”

oraz pomiędzy pozycją dotyczącą Luksemburga a pozycją dotyczącą Niderlandów:

„MAGYARORSZÁG

- Vagyonfelügyelő
- Felszámoló

MALTA

- Kuratur tal-fallut
- Likwidatur
- Riċevitur uffċjali”

oraz pomiędzy pozycją dotyczącą Austrii a pozycją dotyczącą Portugalii:

„POLSKA

- Syndyk
- Nadzorca sądowy”

oraz pomiędzy pozycją dotyczącą Portugalii a pozycją dotyczącą Finlandii:

„SLOVENIJA

- Poravnalni senat (senat treh sodnikov)
- Upravitelj prisilne poravnave
- Stečajni senat (senat treh sodnikov)
- Stečajni upravitelj
- Upniški odbor
- Likvidacijski senat (kot stečajni senat, če sodišče ne odloči drugače)
- Likvidacijski upravitelj (kot stečajni upravitelj, če sodišče ne odloči drugače)

SLOVENSKO

- Predbežný správca
- Konkurzný správca
- Vyrovnací správca
- Osobitný správca”.

2. 32000 R 1347: Rozporządzenie Rady (WE) nr 1347/2000 z dnia 29 maja 2000 r. w sprawie jurysdykcji, uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach małżeńskich i w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej za dzieci obojga małżonków (Dz.U. L 160 z 30.6.2000, str. 19), zmienione przez:

- 32002 R 1185: Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1185/2002 z dnia 1 lipca 2002 r. (Dz.U. L 173 z 3.7.2002, str. 3).

(a) W artykule 40 ustęp 3 dodaje się następującą literę:

„(c) Umowa między Stolicą Apostolską a Maltą w sprawie uznawania skutków cywilnych ślubów kanonicznych i decyzji kościelnych władz i sądów w sprawie tych ślubów z dnia 3 lutego 1993 r., wraz z drugim protokołem dodatkowym z dnia 6 stycznia 1995 r.”

(b) Artykuł 40 ustęp 4 otrzymuje brzmienie:

„(4) Uznawanie decyzji, o których mowa w ustępie 2 może być przedmiotem, odpowiednio w Hiszpanii, we Włoszech i na Malcie, takich samych procedur i takich samych kontroli, jakie są stosowane do decyzji sądów kościelnych wydawanych zgodnie z traktatami międzynarodowymi, zawartymi ze Stolicą Apostolską, wymienionymi w ust. 3.”

(c) W załączniku I, pomiędzy pozycją dotyczącą Belgii a pozycją dotyczącą Niemiec, dodaje się następujące pozycje:

„– w Republice Czeskiej „okresní soud,, lub „soudní exekutor”,”

oraz pomiędzy pozycją dotyczącą Niemiec a pozycją dotyczącą Grecji:

„– w Estonii, „maakohus” lub „linnakohus”,”

oraz pomiędzy pozycją dotyczącą Włoch a pozycją dotyczącą Luksemburga:

„– na Cyprze, „Οικογενειακό Δικαστήριο”,

– na Łotwie, „bāriņtiesa” lub „pagasttiesa”,

– na Litwie, „Lietuvos apeliacinis teismas”,”

oraz pomiędzy pozycją dotyczącą Luksemburga a pozycją dotyczącą Niderlandów:

- „– na Węgrzech, „megyei bíróság székhelyén működő helyi bíróság”,
i w Budapeszcie, „Budai Központi Kerületi Bíróság”,
- na Malcie, „Prim’ Awla tal-Qorti Civili” lub „il-Qorti tal-Magistrati ta' Ghawdex
fil-gurisdizzjoni superjuri taghha”,

oraz pomiędzy pozycją dotyczącą Austrii a pozycją dotyczącą Portugalii:

- „– w Polsce, „Sąd Okręgowy”,

oraz pomiędzy pozycją dotyczącą Portugalii a pozycją dotyczącą Finlandii:

- „– w Słowenii, „Okrajno sodišče”,
- na Słowacji, „okresný súd”,

(d) W załączniku II, pomiędzy pozycją dotyczącą Belgii a pozycją dotyczącą Niemiec, dodaje się następujące pozycje:

- „– w Republice Czeskiej, „okresní soud”,

oraz pomiędzy pozycją dotyczącą Niemiec a pozycją dotyczącą Grecji:

„– w Estonii, „ringkonnakohus”,”

oraz pomiędzy pozycją dotyczącą Włoch a pozycją dotyczącą Luksemburga:

„– na Cyprze, „Οικογενειακό Δικαστήριο”,

– na Łotwie, „apgabaltiesa”,

– na Litwie, „Lietuvos Aukščiausiasis Teismas”,”

oraz pomiędzy pozycją dotyczącą Luksemburga a pozycją dotyczącą Niderlandów:

„– na Węgrzech, „megyei bíróság”, i w Budapeszcie „Fővárosi Bíróság”,

– na Malcie, „Qorti tal-Appell” zgodnie z procedurą ustanowioną dla odwołań w
Kodiċi tal-Organizzazzjoni u Proċedura Ċivili – Kap. 12,”

oraz pomiędzy pozycją dotyczącą Austrii a pozycją dotyczącą Portugalii:

„– w Polsce „Sąd Apelacyjny”,”

oraz pomiędzy pozycją dotyczącą Portugalii a pozycją dotyczącą Finlandii:

„– w Słowenii, „Višje sodišče”,

– na Słowacji, „krajský súd”. ”;

(e) W załączniku III pierwsze tiret otrzymuje brzmienie:

„– w Belgii, Grecji, Hiszpanii, Francji, we Włoszech, na Łotwie, Luksemburgu i w Niderlandach w drodze kasacji,”

(f) W tym samym załączniku wprowadza się następującą pozycję przed pozycją dotyczącą Niemiec:

„– w Republice Czeskiej, przez „dovolání” and a „žaloba pro zmatečnost”, ”

oraz pomiędzy pozycją dotyczącą Niemiec a pozycją dotyczącą Irlandii:

„– w Estonii, przez „kassatsioonkaebus”, ”

oraz pomiędzy pozycją dotyczącą Irlandii a pozycją dotyczącą Austrii:

- „– na Cyprze przez apelację do Ανώτατο Δικαστήριο (Sąd Najwyższy),
- na Litwie, w drodze ponownego rozpatrzenia sprawy, wyłącznie w przypadkach wskazanych przez ustawę,
- na Węgrzech, „felülvizsgálati kérelem”,

oraz pomiędzy pozycją dotyczącą Austrii a pozycją dotyczącą Portugalii:

- „– w Polsce w drodze kasacji do „Sądu Najwyższego”,

oraz pomiędzy pozycją dotyczącą Portugalii a pozycją dotyczącą Finlandii:

- „– w Słowenii poprzez ponowne rozpatrzenie sprawy, wyłącznie w przypadkach wskazanych przez ustawę.”

3. 32001 R 0044: Rozporządzenie Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. L 12 z 16.1.2001, str.1). zmienione przez:

- 32002 R 1496: Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1496/2002 z dnia 21.8.2002 r. (Dz. U. L 225 z 22.8.2002, str. 13).

a) Artykuł 65 otrzymuje brzmienie:

„1. Właściwość określona w art. 6 ust. 2 i art. 11 w sprawach z zakresu gwarancji lub innych postępowaniach z udziałem osób trzecich nie znajduje zastosowania w stosunku do Niemiec, Austrii i Węgier. Każda osoba mieszkająca w innym Państwie Członkowskim może być pozwana przed sądy:

(a) Niemiec, zgodnie z art. 68 i 72 do 74 kodeksu postępowania cywilnego (Zivilprozessordnung) w odniesieniu do zawiadomień osób trzecich;

(b) Austrii, zgodnie z art. 21 kodeksu postępowania cywilnego (Zivilprozessordnung) w odniesieniu do zawiadomień osób trzecich;

(c) Węgier, zgodnie z art. 58 do 60 kodeksu postępowania cywilnego (Polgári perrendtartás) w odniesieniu do zawiadomień osób trzecich.

2. Orzeczenia wydane w innych Państwach Członkowskich na mocy art. 6 ust. 2 lub art. 11 są uznawane i wykonywane w Niemczech, Austrii i na Węgrzech zgodnie z rozdziałem III. Wszelkie skutki prawne jakie orzeczenia sądowe wydawane w tych państwach mogą wywierać w stosunku do osób trzecich przez zastosowanie przepisów ust. 1 są uznawane w innych Państwach Członkowskich.”

(b) W artykule 69 dodaje się następujące tiret:

- „– Konwencja między Republiką Czechosłowacką a Portugalią w sprawie uznawania i wykonywania orzeczeń sądów, podpisana w Lizbonie dnia 23 listopada 1927 r., nadal obowiązująca między Republiką Czeską i Portugalią,
- Konwencja między Federacyjną Ludową Republiką Jugosławii a Republiką Austrii w sprawie wzajemnej współpracy sądowej, podpisana w Wiedniu dnia 16 grudnia 1954 r.,
- Umowa między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Węgierską Republiką Ludową o obrocie prawnym w sprawach cywilnych, rodzinnych i karnych, podpisana w Budapeszcie dnia 6 marca 1959 r.,
- Konwencja między Federacyjną Ludową Republiką Jugosławii a Królestwem Grecji w sprawie wzajemnego uznawania i wykonywania orzeczeń, podpisana w Atenach dnia 18 czerwca 1959 r.,
- Umowa między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Federacyjną Ludową Republiką Jugosławii o obrocie prawnym w sprawach cywilnych i karnych, podpisana w Warszawie dnia 6 lutego 1960 r., obecnie obowiązująca między Polską i Słowenią,

- Umowa między Federacyjną Ludową Republiką Jugosławii a Republiką Austrii w sprawie wzajemnego uznawania i wykonywania orzeczeń sądów arbitrażowych i ugód zawartych przed sądami arbitrażowymi w sprawach handlowych, podpisana w Belgradzie dnia 18 marca 1960 r.,
- Umowa między Federacyjną Ludową Republiką Jugosławii a Republiką Austrii w sprawie wzajemnego uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach o alimenty, podpisana w Wiedniu dnia 10 października 1961 r.,
- Umowa między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Republiką Austrii o wzajemnych stosunkach w sprawach z zakresu prawa cywilnego oraz o dokumentach, podpisana w Wiedniu dnia 11 grudnia 1963 r.,
- Traktat między Czechosłowacką Republiką Socjalistyczną i Socjalistyczną Federacyjną Republiką Jugosławii w sprawie ustalania stosunków prawnych w sprawach cywilnych, rodzinnych i karnych, podpisany w Belgradzie dnia 20 stycznia 1964 r., nadal obowiązujący między Republiką Czeską, Słowacją i Słowenią,
- Umowa między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Republiką Francuską o prawie właściwym, jurysdykcji i wykonywaniu orzeczeń w zakresie prawa osobowego i rodzinnego, sporządzona w Warszawie dnia 5 kwietnia 1967 r.,
- Konwencja między Rządami Jugosławii i Francji w sprawie uznawania i wykonywania orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych, podpisana w Paryżu dnia 18 maja 1971 r.,

- Konwencja między Federacyjną Socjalistyczną Republiką Jugosławii a Królestwem Belgii w sprawie uznawania i wykonywania orzeczeń sądowych w sprawach o alimenty, podpisana w Belgradzie dnia 12 grudnia 1973 r.,
- Konwencja między Węgrami a Grecją w sprawie pomocy prawnej w sprawach cywilnych i karnych, podpisana w Budapeszcie dnia 8 października 1979 r.,
- Umowa między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Republiką Grecką o pomocy prawnej w sprawach cywilnych i karnych, podpisana w Atenach dnia 24 października 1979 r.,
- Konwencja między Węgrami a Francją w sprawie pomocy prawnej w sprawach cywilnych i rodzinnych, w sprawie uznawania i wykonywania orzeczeń i w sprawie pomocy prawnej w sprawach karnych i w sprawie ekstradycji, podpisana w Budapeszcie dnia 31 lipca 1980 r.,
- Traktat między Czechosłowacką Republiką Socjalistyczną a Republiką Grecką w sprawie pomocy prawnej w sprawach cywilnych i karnych, podpisany w Atenach dnia 22 października 1980 r., nadal obowiązujący między Republiką Słowacką i Grecją;
- Konwencja między Republiką Cypryjską a Węgierską Republiką Ludową w sprawie pomocy prawnej w sprawach cywilnych i karnych, podpisana w Nikozji dnia 30 listopada 1981 r.,

- Traktat między Czechosłowacką Republiką Socjalistyczną i Republiką Cypryjską w sprawie pomocy prawnej w sprawach cywilnych i karnych, podpisany w Nikozji dnia 23 kwietnia 1982 r., nadal obowiązujący między Republiką Słowacką i Cyprem,
- Umowa między Republiką Cypryjską a Republiką Grecką w sprawie współpracy prawnej w sprawach cywilnych, rodzinnych, handlowych i karnych, podpisana w Nikozji dnia 5 marca 1984 r.,
- Traktat między Rządem Czechosłowackiej Republiki Socjalistycznej a Rządem Republiki Francuskiej w sprawie pomocy prawnej i uznawania oraz wykonywania orzeczeń w sprawach cywilnych, rodzinnych i handlowych, podpisany w Paryżu dnia 10 maja 1984 r., nadal obowiązujący między Republiką Czeską i Francją,
- Umowa między Republiką Cypryjską a Socjalistyczną Federalną Republiką Jugosławii w sprawie pomocy prawnej w sprawach cywilnych i karnych, podpisana w Nikozji dnia 19 września 1984 r., obecnie obowiązująca między Cyprem i Słowenią;
- Traktat między Czechosłowacką Republiką Socjalistyczną a Republiką Włoską w sprawie pomocy prawnej w sprawach cywilnych i karnych, podpisany w Pradze dnia 6 grudnia 1985 r., nadal obowiązujący między Republiką Czeską, Słowacją i Włochami;

- Traktat między Czechosłowacką Republiką Socjalistyczną a Królestwem Hiszpanii w sprawie pomocy prawnej, uznawania i wykonywania orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych, podpisany w Madrycie dnia 4 maja 1987 r., nadal obowiązujący między Republiką Czeską, Słowacją i Hiszpanią,
- Umowa między Czechosłowacką Republiką Socjalistyczną a Polską Rzeczpospolitą Ludową o pomocy prawnej i stosunkach prawnych w sprawach cywilnych, rodzinnych, pracowniczych i karnych, podpisana w Warszawie dnia 21 grudnia 1987 r. nadal obowiązująca między Republiką Czeską, Słowacją i Polską,
- Traktat między Czechosłowacką Republiką Socjalistyczną a Węgierską Republiką Ludową w sprawie pomocy prawnej i stosunków prawnych w sprawach cywilnych, rodzinnych i karnych, podpisany w Bratysławie dnia 28 marca 1989 r. nadal obowiązujący między Republiką Czeską, Słowacją i Węgrami,
- Umowa między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Republiką Włoską o pomocy sądowej oraz o uznawaniu i wykonywaniu wyroków w sprawach cywilnych, podpisana w Warszawie dnia 28 kwietnia 1989 r.,
- Traktat między Republiką Czeską a Republiką Słowacką w sprawie pomocy prawnej udzielanej przez organy sądowe i w sprawie ustalania niektórych stosunków prawnych w sprawach cywilnych i karnych, podpisany w Pradze dnia 29 października 1992 r.,

- Umowa między Republiką Łotwy, Republiką Estonii a Republiką Litwy w sprawie pomocy prawnej i stosunków prawnych, podpisana w Tallinie dnia 11 listopada 1992 r.,
- Umowa między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Litewską o pomocy prawnej i stosunkach prawnych w sprawach cywilnych, rodzinnych, pracowniczych i karnych, sporządzona w Warszawie dnia 26 stycznia 1993 r.,
- Umowa między Republiką Łotewską a Rzeczpospolitą Polską o pomocy prawnej i stosunkach prawnych w sprawach cywilnych, rodzinnych, pracowniczych i karnych, sporządzona w Rydze dnia 23 lutego 1994 r.,
- Umowa między Republiką Cypru a Rzeczpospolitą Polską o współpracy prawnej w sprawach cywilnych i karnych, sporządzona w Nikozji dnia 14 listopada 1996 r.,
- Umowa między Republiką Estońską a Rzeczpospolitą Polską o pomocy prawnej i stosunkach prawnych w sprawach cywilnych, pracowniczych i karnych, sporządzona w Tallinie dnia 27 listopada 1998 r.”,

(c) W załączniku I, pomiędzy pozycją dotyczącą Belgii a pozycją dotyczącą Niemiec, dodaje się następujące pozycje:

„– w Republice Czeskiej: art. 86 ustawy nr 99/1963 Coll., kodeksu postępowania cywilnego (občanský soudní řád), ze zmianami,”

oraz pomiędzy pozycją dotyczącą Niemiec a pozycją dotyczącą Grecji:

„– w Estonii: art. 139 ust. 2 kodeksu postępowania cywilnego (tsiviilkohtumenetluse seadustik),

oraz pomiędzy pozycją dotyczącą Włoch a pozycją dotyczącą Luksemburga:

„– na Cyprze: sekcja 21 ust. 2 ustawy o sądach nr 14 z 1960 r., ze zmianami,

– na Łotwie: art. 7 do 25 prawa cywilnego (Civillikums),

– na Litwie: art. 31 kodeksu postępowania cywilnego (Civilinio proceso kodeksas),”

oraz pomiędzy pozycją dotyczącą Luksemburga a pozycją dotyczącą Niderlandów:

„– na Węgrzech: art. 57 dekretu z mocą ustawy nr 13 z 1979 r. w sprawie międzynarodowego prawa prywatnego (a nemzetközi magánjogról szóló 1979. évi 13. törvényerejű rendelet),

- na Malcie: art. 742, 743 i 744 kodeksu organizacji i procedury cywilnej - Cap. 12 (Kodiċi ta' Organizzazzjoni u Proċedura Ċivili – Kap. 12) i art. 549 kodeksu handlowego - Cap. 13 (Kodiċi tal-kummerċ – Kap. 13),”

oraz pomiędzy pozycją dotyczącą Austrii a pozycją dotyczącą Portugalii:

„– w Polsce: art. 1103 i 1110 kodeksu postępowania cywilnego,”

oraz pomiędzy pozycją dotyczącą Portugalii a pozycją dotyczącą Finlandii:

„– w Słowenii: art. 48 ust. 2 i art. 58 ustawy prawo międzynarodowe prywatne i procedura (Zakon o mednarodnem zasebnem pravu in postopku),

- na Słowacji: sekcja 37 i 39 (jedynie w odniesieniu do obowiązków alimentacyjnych) i sekcja 46 ustawy nr 97/1963 Zb. o prawie międzynarodowym prywatnym i reguły proceduralne z nim związane.”;

(d) W załączniku II, pomiędzy pozycją dotyczącą Belgii a pozycją dotyczącą Niemiec, dodaje się następujące pozycje:

„– w Republice Czeskiej „okresní soud” lub „soudní exekutor”, ”

oraz pomiędzy pozycją dotyczącą Niemiec a pozycją dotyczącą Grecji:

„– w Estonii „maakohus” lub „linnakohus”,

oraz pomiędzy pozycją dotyczącą Włoch a pozycją dotyczącą Luksemburga:

„– na Cyprze, „Επαρχιακό Δικαστήριο”

w przypadku orzeczeń o obowiązku alimentacyjnym „Οικογενειακό Δικαστήριο”,

– na Łotwie, „rajona (pilsētas) tiesa”,

– na Litwie, „Lietuvos apeliacinis teismas”,

oraz pomiędzy pozycją dotyczącą Luksemburga a pozycją dotyczącą Niderlandów:

„– na Węgrzech „megyei bíróság székhelyén működő helyi bíróság” i w Budapeszcie „Budai Központi Kerületi Bíróság”,

– na Malcie „Prim’ Awla tal-Qorti Civili” lub „Qorti tal-Magistrati ta' Ghawdex fil-gurisdizzjoni superjuri taghha”, lub w przypadku orzeczeń o obowiązku alimentacyjnym „Registratur tal-Qorti” po przekazaniu przez „Ministru responsabbli għall-Gustizzja”,

oraz pomiędzy pozycją dotyczącą Austrii a pozycją dotyczącą Portugalii:

„– w Polsce „Sąd Okręgowy”,

oraz pomiędzy pozycją dotyczącą Portugalii a pozycją dotyczącą Finlandii:

„– w Słowenii „Okrajno sodišče”,

– na Słowacji „okresný súd” lub „exekútor”.”;

(e) W załączniku III, pomiędzy pozycją dotyczącą Belgii a pozycją dotyczącą Niemiec, dodaje się następujące pozycje:

„– w Republice Czeskiej, „okresní soud”,

oraz pomiędzy pozycją dotyczącą Niemiec a pozycją dotyczącą Grecji:

„– w Estonii „ringkonnakohus”,

oraz pomiędzy pozycją dotyczącą Włoch a pozycją dotyczącą Luksemburga:

„– na Cyprze, „Επαρχιακό Δικαστήριο” w przypadku orzeczeń o obowiązku alimentacyjnym „Οικογενειακό Δικαστήριο”,

- na Łotwie „Apgabaltiesa”,
- na Litwie „Lietuvos Aukščiausiasis Teismas”,

oraz pomiędzy pozycją dotyczącą Luksemburga a pozycją dotyczącą Niderlandów:

- „– na Węgrzech „megyei bíróság” w Budapeszcie „Fővárosi Bíróság”,
- na Malcie „Qorti ta' l-Appell” zgodnie z procedurą ustanowioną dla odwołań w Kodiċi ta' Organizzazzjoni u Procedura Civili – Kap.12 w przypadku orzeczeń o obowiązku alimentacyjnym poprzez „ċitazzjoni” przed „Prim' Awla tal-Qorti ivili jew il-Qorti tal-Maġistrati ta' Għawdex fil-ġurisdizzjoni superjuri tagħha”,

oraz pomiędzy pozycją dotyczącą Austrii a pozycją dotyczącą Portugalii:

- „– w Polsce „Sąd Apelacyjny”,

oraz pomiędzy pozycją dotyczącą Portugalii a pozycją dotyczącą Finlandii:

- „– w Słowenii, „Višje sodišče”,
- na Słowacji „odvolanie” do „krajský súd” lub „námietka” do „okresný súd” w przypadkach egzekucji zarządzonej przez „exekútor”.”;

(f) W załączniku IV, pomiędzy pozycją dotyczącą Belgii a pozycją dotyczącą Niemiec, dodaje się następujące pozycje:

„– w Republice Czeskiej „dovolání” i „žaloba pro zmatečnost”,

oraz pomiędzy pozycją dotyczącą Niemiec a pozycją dotyczącą Grecji:

„– w Estonii „kassatsioonkaebus”,

oraz pomiędzy pozycją dotyczącą Irlandii a pozycją dotyczącą Austrii:

„– na Cyprze, apelacja do Sądu Najwyższego,

– na Łotwie przez odwołanie do „Augstākā tiesa”,

– na Litwie, w drodze ponownego rozpatrzenia sprawy, wyłącznie w przypadkach wskazanych przez ustawę,

– na Węgrzech, „felülvizsgálati kérelem”,

– na Malcie nie jest możliwe żadne inne odwołanie do jakiegokolwiek sądu w przypadku orzeczeń o obowiązku alimentacyjnym „Qorti ta' l-Appell” zgodnie z procedurą ustanowioną dla odwołań w „kodiċi ta' Organizzazzjoni u Procedura Ċivili – Kap. 12”,

oraz pomiędzy pozycją dotyczącą Austrii a pozycją dotyczącą Portugalii:

„– w Polsce w drodze kasacji do „Sądu Najwyższego”,

oraz pomiędzy pozycją dotyczącą Portugalii a pozycją dotyczącą Finlandii:

„– w Słowenii poprzez „ponowne rozpatrzenie sprawy, jedynie w przypadkach wskazanych przez ustawę.”

– na Słowacji „odwołanie” w przypadku egzekucji zarządzonych przez „exekútor” do „Krajský súd”.”.

B. POLITYKA WIZOWA

1. 31995 R 1683: Rozporządzenie Rady (WE) nr 1683/95 z dnia 29 maja 1995 r. ustanawiające jednolity formularz wizowy (Dz.U. L 164 z 14.7.1995, str.1) zmienione przez:

– 32002 R 0334: Rozporządzenie Rady (WE) nr 334/2002 z dnia 18 lutego 2002 r. (Dz.U. L 53 z 23.2.2002, str. 7).

W Załączniku, punkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Logo zawierające literę lub litery wskazujące wydające Państwo Członkowskie (gdzie „BNL” w przypadku krajów Beneluksu: Belgii, Luksemburga i Niderlandów) z efektem ukrytego obrazu pojawiającego się w tej przestrzeni. Logo jest jasne w płaszczyźnie pionowej i ciemne przy obrocie o 90°. Stosuje się następujące logo: A dla Austrii, BNL dla krajów Beneluksu, CY dla Cypru, CZE dla Republiki Czeskiej, D dla Niemiec, DK dla Danii, E dla Hiszpanii, EST dla Estonii, F dla Francji, FIN dla Finlandii, GR dla Grecji, H dla Węgier, I dla Włoch, IRL dla Irlandii, LT dla Litwy, LVA dla Łotwy, M dla Malty, P dla Portugalii, PL dla Polski, S dla Szwecji, SK dla Słowacji, SVN dla Słowenii, UK dla Zjednoczonego Królestwa.”.

2. 41999 D 0013: ostateczne wersje Wspólnego Podręcznika i Wspólnych Instrukcji Konsularnych (SCH/Com-ex (99)) 13 (Dz.U. L 239 z 22.9.2000, str. 317), przyjęte decyzją Komitetu Wykonawczego z dnia 28 kwietnia 1999 r., zostały od tego czasu zmienione przez akty wymienione poniżej. Poprawione wersje Wspólnego Podręcznika i Wspólnych Instrukcji Konsularnych zawierające te zmiany i włączające inne zmiany dokonane na mocy przepisów rozporządzeń Rady (WE) nr 789/2001 i 790/2001 z dnia 24 kwietnia 2001 r. (Dz.U. L 116 z 26.4.2001, str. 2 i 5) zostały opublikowane w Dz.U. C 313 z 16.12.2002, str. 1 i 97.

- 32001 D 0329: Decyzja Rady 2001/329/WE z dnia 24 kwietnia 2001 r. (Dz.U. L 116 z 26.4.2001, str. 32),
- 32001 D 0420: Decyzja Rady 2001/420/WE z dnia 28 maja 2001 r. (Dz.U. L 150 z 6.6.2001, str. 47),

- 32001 R 0539: Rozporządzenie Rady (WE) nr 539/2001 z dnia 15 marca 2001 r. (Dz.U. L 81 z 21.3.2001, str. 1),
- 32001 R 1091: Rozporządzenie Rady (WE) nr 1091/2001 z dnia 28 maja 2001 r. (Dz.U. L 150 z 6.6.2001, str. 4),
- 32001 R 2414: Rozporządzenie Rady (WE) nr 2414/2001 z dnia 7 grudnia 2001 r. (Dz.U. L 327 z 12.12.2001, str. 1),
- 32002 D 0044: Decyzja Rady 2002/44/WE z dnia 20 grudnia 2001 r. (Dz.U. L 20 z 23.1.2002, str. 5),
- 32002 R 0334: Rozporządzenie Rady (WE) nr 334/2002 z dnia 18 lutego 2001 r. (Dz.U. L 53 z 23.2.2002, str. 7),
- 32002 D 0352: Decyzja Rady 2002/352/WE z dnia 25 kwietnia 2002 r. (Dz.U. L 123 z 9.5.2002, str. 47),
- 32002 D 0354: Decyzja Rady 2002/354/WE z dnia 25 kwietnia 2002 r. (Dz.U. L 123 z 9.5.2002, str. 50),
- 32002 D 0585: Decyzja Rady 2002/585/WE z dnia 12 lipca 2002 r. (Dz.U. L 187 z 16.7.2002, str. 44),
- 32002 D 0586: Decyzja Rady 2002/586/WE z dnia 12 lipca 2002 r. (Dz.U. L 187 z 16.7.2002, str. 48),
- 32002 D 0587: Decyzja Rady 2002/587/WE z dnia 12 lipca 2002 r. (Dz.U. L 187 z 16.7.2002, str. 50),

We Wspólnych Instrukcjach Konsularnych wprowadza się następujące zmiany:

(a) W załączniku I, część II skreśla się pozycje dotyczące następujących krajów:

„CYPR”,

„REPUBLIKA CZESKA”,

„ESTONIA”,

„WĘGRY”,

„LITWA”,

„ŁOTWA”,

„MALTA”,

„POLSKA”,

„SŁOWENIA”,

„SŁOWACJA”,

(b) W załączniku 2, wykaz A otrzymuje brzmienie:

„Tablica A

Kraje, których obywatele NIE są objęci obowiązkiem wizowym w jednym lub kilku państwach Schengen gdy posiadają oni paszport dyplomatyczny, urzędowy lub służbowy, lecz którzy są objęci tym obowiązkiem gdy posiadają zwykłe paszporty

	BNL	CZ	DK	D	EE	EL	E	F	I	CY	LV	LT	HU	MT	A	PL	P	SI	SK	FIN	S	ISL	N
Albania						DS			D				DS	D		DS		DS	DS				
Algieria									DS				D ¹						DS				
Angola																	DS						
Antigua i Barbuda						DS																	
Armenia													DS			D							
Azerbejdżan													DS										
Bahamy															DS								
Barbados									DS						DS								
Białoruś													DS										

¹ Posiadacze paszportów dyplomatycznych, którzy nie są akredytowani na Węgrzech są objęci obowiązkiem wizowym przy ich pierwszym wjeździe ale są zwolnieni z tego obowiązku w czasie pozostałego czasu trwania misji

Benin									DS							DS	DS						
Bośnia i Hercegowina						D							DS		D	D		DS					
Boliwia		DS																					
Botswana									DS														
Burkina Faso									DS														
Kambodża													DS										
Zielony Przylądek																	DS						
Czad	D			DS																			
Chińska Republika Ludowa										DS		DS	DS			DS		DS					
Kolumbia		DS							DS				DS										
Wybrzeże Kości Słoniowej	DS							DS	DS						DS								
Kuba										DS			DS					DS					
Dominikana									DS														
Republika Dominikańska									DS														

Egipt		DS							DS									DS					
Federalna Republika Jugosławii						DS			DS									D	DS				DS
Fidżi									DS														
Była Jugosłowiańska Republika Macedonii				D		DS		D	DS				DS		D			DS	DS				DS
Gabon								D															
Gambia									DS														
Ghana				DS																			
Gujana									DS														
Gruzja													DS										
Indie			DS	D																			
Iran										DS			D			D							
Jamajka	DS			D																			
Kazachstan													DS										
Kenia				D																			

Kuwejt									DS															
Kirgistan													DS											
Laos		DS											DS			DS								
Lesotho									DS															
Malawi	DS			D																				
Malediwy															DS									
Maroko	DS	DS		D		DS	D	D	DS				DS		DS	DS	DS		DS					DS
Mauretania									DS															
Mołdowa										DS		D	DS											
Mongolia		DS											DS											
Mozambik																	DS							
Namibia				D																				
Nigeria									DS															
Pakistan	DS	DS	DS	D											DS				DS	DS		DS	DS	

Peru		DS		D		DS	DS	DS	DS				DS		DS	DS			D	DS			
Filipiny		DS	DS	DS		DS	DS		DS				DS		DS	DS		DS		DS	DS		DS
Federacja Rosyjska										DS			DS										
Wyspa Św. Tomasza i Książęca																	DS						
Senegal	D			DS				D	DS						DS								
Seszele													DS		D								
Południowa Afryka		DS		D		DS							DS		DS	DS	DS	DS				DS	DS
Suazi									DS				D										
Tadżykistan													DS										
Tajlandia	DS	DS	DS	DS		DS			DS				DS		DS	DS				DS	DS		DS
Togo									DS														
Trynidad i Tobago															DS								
Tunezja	DS	DS		D		DS	D	D	DS				DS		DS	DS	DS						
Turcja	DS	DS	DS	DS	D	DS	DS	DS	DS		D	DS	DS		DS	DS	D	DS	DS	DS	DS	DS	DS
Turkmenistan													DS										

Uganda									DS															
Ukraina					D						D	DS												
Uzbekistan													D											
Wietnam		D											DS											
Zachodnia Samoa									DS															
Jemen		DS											D											
Zimbabwe						DS																		

”

DS: Posiadacze paszportów dyplomatycznych i służbowych są zwolnieni z obowiązków wizowych.

D: Jedynie posiadacze paszportów dyplomatycznych są zwolnieni z obowiązku wizowego”

(c) W załączniku 2, wykaz B otrzymuje brzmienie:

„Tablica B

Kraje, których obywatele są objęci obowiązkiem wizowym w jednym lub kilku państwach Schengen gdy posiadają oni paszport dyplomatyczny, urzędowy lub służbowy, lecz których obywatele NIE są objęci tym obowiązkiem gdy posiadają zwykłe paszporty

	BNL	DK	D	EE	EL	E	F	I	A	P	SK	FIN	S	ISL	N
Australia										X	X(*)				
Chile				X											
Izrael							X								
Meksyk														X	
Stany Zjednoczone Ameryki					X	X*	X*								

* przy podróżach służbowych

(d) W załączniku 3, część I, przypis 2 otrzymuje brzmienie:

„Dla krajów Beneluksu, Republiki Czeskiej, Estonii, Hiszpanii, Francji, Węgier, Słowacji

Następujące osoby są zwolnione z wymagań ATV (lotniskowe wizy tranzytowe):

- posiadacze paszportów dyplomatycznych i służbowych”

„Dla Słowenii

Następujące osoby są zwolnione z wymagań ATV:

- posiadacze paszportów dyplomatycznych i służbowych
- członkowie załogi statków powietrznych będące obywatelami państwa strony Konwencji z Chicago ICAO.”;

(e) W załączniku 3 część I przypis 3 otrzymuje brzmienie:

„Dla Niemiec i Cypru

Następujące osoby są zwolnione z wymagań ATV:

- posiadacze paszportów dyplomatycznych i służbowych.

Dla Polski

Następujące osoby są zwolnione z wymagań ATV:

- posiadacze paszportów dyplomatycznych.”

(f) W załączniku 3, w części II, lista otrzymuje brzmienie:

„CZĘŚĆ II

Wspólna lista państw trzecich, których obywatele podlegają obowiązkowi lotniskowej wizy tranzytowej jedynie w niektórych państwach Schengen; osoby posiadające dokumenty podróży wydane w tych państwach trzecich również podlegają tym wymogom.

	BNL ²	CZ	DK	D	EE ⁴	EL	E ³	F ⁴	I ⁵	CY	LT	HU	A ¹	PL	P	FIN	S	ISL	N
Albania								X											
Angola	X			X	X	X	X	X											
Kamerun												X							

Kongo												X							
Wybrzeże Kości Słoniowej					X		X												
Kuba							X												
Egipt								X ⁷											
Gambia				X															
Gwinea	X							X				X							
Gwinea Bissau							X												
Haiti					X			X											
Indie			X ⁸	X ⁶		X	X	X ⁶						X					
Indonezja															X				
Jordania				X															
Liban				X	X			X ⁷				X							
Liberia					X		X	X				X	X		X				

Libia					X			X											
Mali					X		X												
Mariany Północne												X							
Filipiny												X							
Rwanda												X							
Senegal					X				X			X			X				
Sierra Leone					X		X	X				X							
Sudan	X			X	X	X		X				X		X					
Syria	X	X ⁴		X	X	X		X ⁹				X							
Togo					X		X												
Turcja				X ⁶		X				X				X					
Wietnam														X					

1. Obywatele państw trzecich podlegający obowiązkowi wizy tranzytowej nie są objęci obowiązkiem posiadania lotniskowej wizy tranzytowej (ATV) do tranzytu przez lotnisko austriackie o ile posiadają oni jeden z następujących dokumentów, który zachowuje ważność w czasie potrzebnym na tranzyt:
 - dokumenty pobytowe wydane przez Andorę, Japonię, Kanadę, Monako, San Marino, Szwajcarię, Stolicę Apostolską lub USA, które przyznają prawo powrotu;
 - wiza lub dokument pobytowy wydane przez państwa Schengen, w stosunku do których Umowa w sprawie przystąpienia weszła w życie;
 - dokument pobytowy wydany przez Państwo Członkowskie EOG.
2. Jedynie w przypadkach gdy obywatele nie posiadają ważnego dokumentu pobytowego w Państwach Członkowskich EOG, Stanach Zjednoczonych lub Kanadzie. Posiadacze paszportów dyplomatycznych, służbowych lub specjalnych są również zwolnieni.
3. Posiadacze paszportów dyplomatycznych, urzędowych i służbowych nie podlegają wymaganiom ATV. Te same zasady stosują się do posiadaczy zwykłych paszportów zamieszkujących w jednym z Państw Członkowskich EOG, Stanach Zjednoczonych lub w Kanadzie, lub posiadających ważną wizę wjazdową do jednego z tych państw.
4. Następujące osoby są zwolnione z wymogu ATV:
 - posiadacze paszportów dyplomatycznych i służbowych;
 - posiadacze jednego z dokumentów pobytowych wymienionych w Części III;
 - członkowie załogi samolotów, którzy są obywatelami Państw - Stron Konwencji z Chicago.
5. Jedynie w przypadkach, gdy obywatele nie posiadają ważnego dokumentu pobytowego Państwa Członkowskiego EOG, Kanady lub Stanów Zjednoczonych.

6. Jedynie, gdy obywatele nie posiadają ważnej wizy lub dokumentu pobytowego Państwa Członkowskiego UE lub Państwa-Strony Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym z 2 maja 1992 r., Kanady, Szwajcarii lub Stanów Zjednoczonych.
7. Jedynie dla posiadaczy dokumentu podróży uchodźców palestyńskich.
8. Obywatele indyjscy nie są objęci wymogiem ATV, jeżeli posiadają paszporty dyplomatyczne lub służbowe .
Obywatele indyjscy nie są również objęci wymogiem ATV, jeżeli posiadają ważną wizę lub dokument pobytowy jednego z krajów UE albo EOG lub Kanady, Szwajcarii lub Stanów Zjednoczonych. Ponadto, obywatele indyjscy nie podlegają obowiązkowi ATV, jeżeli posiadają ważny dokument pobytowy Andory, Japonii, Monako lub San Marino i prawo ponownego wjazdu do kraju pobytu, ważne przez trzy miesiące następujące po tranzycie przez lotnisko.
Należy zaznaczyć, że wyjątek dotyczący obywateli indyjskich, posiadających ważny dokument pobytowy Andory, Japonii, Monako lub San Marino wchodzi w życie w dniu włączenia Danii do współpracy w ramach Schengen, tj. 25 marca 2001 r.
9. Oraz dla posiadaczy dokumentu podróży uchodźców palestyńskich.”;

(g) W załączniku 7, pomiędzy pozycją dotyczącą Belgii a pozycją dotyczącą Danii, dodaje się następujące pozycje:

„REPUBLIKA CZESKA

Ilości referencyjne są określone przez ustawę nr 326/1999 Sb. w sprawie pobytu cudzoziemców na terytorium Republiki Czeskiej oraz zmian niektórych ustaw.

Zgodnie z treścią Sekcji 5 ustawy w sprawie pobytu cudzoziemców na terytorium Republiki Czeskiej, cudzoziemiec jest zobowiązany przedstawić, na żądanie policji, dokument potwierdzający posiadanie środków na pobyt na terytorium (sekcja 13) lub potwierdzone zaproszenie, wystawione nie wcześniej niż 90 dni przed potwierdzeniem go przez policję (sekcja 15 i 180),

Sekcja 13 zawiera:

„Środki na pokrycie kosztów pobytu na terytorium

(1) W braku odmiennych przepisów poniżej, należy przedstawić następujące dowody, potwierdzające posiadanie środków na pobyt na terytorium:

a) środki w wysokości co najmniej:

- 1/2 minimum socjalnego określonego szczegółowymi przepisami prawa, konieczne do pokrycia kosztów utrzymania i innych podstawowych potrzeb osobistych (zwane dalej „minimum socjalnym na potrzeby osobiste”) na dzień pobytu jeżeli całkowity czas pobytu nie przekracza 30 dni,
- 15-krotność minimum socjalnego na potrzeby osobiste, jeżeli okres pobytu na terytorium przekroczy 30 dni, podczas gdy suma ta zwiększa się do dwukrotności minimum socjalnego na każdy pełny miesiąc przewidywanego pobytu na terytorium.
- 50-krotność minimum socjalnego na potrzeby osobiste w przypadku pobytu w celach działalności zawodowej, którego całkowity czas trwania przekroczy 90 dni, lub
- dokument potwierdzający opłacenie usług związanych z pobytem cudzoziemca na terytorium lub dokument potwierdzający, że usługi te będą świadczone nieodpłatnie.

(2) W miejsce środków o których mowa w punkcie 1, następujące dowody mogą być przedstawione w celu udokumentowania posiadania środków na pobyt na terytorium:

- a) wyciąg z konta bankowego wydany na nazwisko cudzoziemca poświadczający, że cudzoziemiec może korzystać ze środków w wysokości wskazanej w punkcie 1 w czasie pobytu w Republice Czeskiej, lub
 - b) inny dokument poświadczający, że środki te są dostępne, taki jak ważna, międzynarodowo uznana karta kredytowa.
- (3) Cudzoziemiec, który chce podjąć studia na terytorium może przedstawić jako dowód posiadania środków na swój pobyt, dokument potwierdzający zobowiązanie organów państwowych lub osoby prawnej do pokrycia kosztów pobytu cudzoziemca przez dostarczenie mu środków odpowiadających minimum socjalnemu na potrzeby osobiste na 1 miesiąc przewidywanego pobytu, lub dokument poświadczający, że wszystkie koszty związane z jego studiami i pobytem będą pokryte przez organizację przyjmującą (szkołę). Jeżeli suma wymieniona w zobowiązaniu nie osiąga tego poziomu, cudzoziemiec jest zobowiązany przedstawić dokument poświadczający posiadanie środków odpowiadających różnicy pomiędzy minimum socjalnym na potrzeby osobiste i sumą zobowiązania na okres przewidywanego pobytu, jednakże nie więcej niż sześciokrotność minimum socjalnego na potrzeby osobiste. Dokument o przyznaniu środków na pobyt może być zastąpiony decyzją lub porozumieniem o przyznaniu grantu nabytego na mocy traktatu międzynarodowego, który wiąże Republikę Czeską.
- (4) Cudzoziemiec, który nie osiągnął 18 roku życia jest zobowiązany udowodnić dostępność środków na swój pobyt zgodnie z punktem 1 odpowiadających połowie tej sumy.”

Sekcja 15 zawiera:

„Zaproszenie

W zaproszeniu, osoba zapraszająca cudzoziemca zobowiązuje się do pokrycia kosztów:

- a) związanych z utrzymaniem cudzoziemca w czasie jego pobytu na terytorium do czasu opuszczenia przez niego terytorium,
- b) związanych z zamieszkaniem cudzoziemca w czasie jego pobytu na terytorium do czasu opuszczenia przez niego terytorium,
- c) związanych z opieką zdrowotną na rzecz cudzoziemca w czasie jego pobytu na terytorium do czasu opuszczenia przez niego terytorium oraz odesłaniem cudzoziemca w przypadku choroby lub odesłaniem jego zwłok w przypadku śmierci,
- d) poniesionych przez policję w związku z pobytem cudzoziemca na terytorium i opuszczeniem terytorium w przypadku wydalenia administracyjnego.””

oraz pomiędzy pozycją dotyczącą Niemiec a pozycją dotyczącą Grecji:

„ESTONIA

Na mocy prawa estońskiego, cudzoziemcy przybywający do Estonii bez listu zapraszającego, są zobowiązani, na żądanie urzędnika straży granicznej przy wjeździe do kraju, przedstawić dowód posiadania wystarczających środków finansowych na pokrycie kosztów ich pobytu i wyjazdu z Estonii. Za wystarczające środki finansowe na każdy dozwolony dzień uważa się 0,2 razy miesięczne minimalne wynagrodzenie ustalane przez Rząd Republiki.

W innym przypadku osoba zapraszająca przejmuje odpowiedzialność za koszty pobytu i wyjazdu cudzoziemca z Estonii.”

oraz pomiędzy pozycją dotyczącą Włoch a pozycją dotyczącą Luksemburga:

„CYPR

Zgodne z rozporządzeniami w sprawie cudzoziemców i imigracji (rozporządzenie (9 (2)(B))) wjazd cudzoziemców na pobyt czasowy w Republice zależy od swobodnych decyzji urzędników imigracyjnych na granicy, które są podejmowane zgodnie z ogólnymi lub szczególnymi instrukcjami Ministerstwa Spraw Wewnętrznych lub przepisami powyższych rozporządzeń. Urzędnicy imigracyjni na granicach decydują o wjeździe indywidualnie w każdym przypadku, biorąc pod uwagę cel i długość pobytu, ewentualną rezerwację hotelu lub gościnę u osób mieszkających na Cyprze.

ŁOTWA

Art. 81 rozporządzenia Gabinetu Ministrów nr 131 z dnia 6 kwietnia 1999 r., zmienionego rozporządzeniem Gabinetu Ministrów nr 124 z dnia 19 marca 2002 r., przewiduje że na żądanie urzędnika Państwowej Straży Granicznej, cudzoziemiec lub bezpaństwowiec jest zobowiązany przedstawić dokumenty wymienione w punktach 67.2.2 i 67.2.8 tych rozporządzeń:

- „67.2.2. rezerwacja w uzdrowisku lub voucher potwierdzony zgodnie z uregulowaniami Republiki Łotewskiej, lub program turystyczny przygotowany zgodnie ze specjalnym wzorem i wydany przez Związek Turystyki Międzynarodowej (AIT);
- 67.2.8. do uzyskania jednorazowej wizy wjazdowej;
- 67.2.8.1. чеки подорожные в валюте wymienialnej lub w gotówce w LVL lub в валюте wymienialnej odpowiadające 60 LVL на каждый день; jeżeli osoba przedstawia dokument zaświadcujący opłacenie noclegu w potwierdzonym miejscu на czas całego pobytu - чеки подорожные в валюте wymienialnej lub в gotówce в LVL lub в валюте wymienialnej odpowiadające 25 LVL на каждый день;
- 67.2.8.2. документ подтверждающий резервацию noclegu в сертифицированном месте;
- 67.2.8.3. билет экскурсии objazdowej z określonymi datami.”

LITWA

Zgodnie z art. 7 ust. 1 litewskiej ustawy o statusie prawnym cudzoziemców, cudzoziemcowi odmawia się wstępu do Republiki Litewskiej gdy nie jest on w stanie dowieść posiadania wystarczających środków na pobyt w Republice Litewskiej, na podróż powrotną do swego kraju lub innego kraju do którego ma prawo wjazdu.

Jednakże brak jest referencyjnej sumy w tym zakresie. Decyzje są podejmowane indywidualnie w każdym przypadku w zależności od celu, rodzaju i czasu trwania pobytu.”

oraz pomiędzy pozycją dotyczącą Luksemburga a pozycją dotyczącą Niderlandów:

„WĘGRY

Suma referencyjna jest określona w ustawodawstwie odnoszącym się do cudzoziemców: na mocy dekretu nr 25/2001 (XI 21) Ministra Spraw Wewnętrznych, obecnie wymagane jest co najmniej 1000 HUF przy każdorazowym wjeździe.

Na mocy art. 5 ustawy o cudzoziemcach (ustawa XXXIX z 2001 r. w sprawie wjazdu i pobytu obcokrajowców) posiadanie środków na utrzymanie wymagane przy wjeździe i pobycie może być poświadczane przez przedstawienie:

- węgierskich lub zagranicznych środków płatniczych lub bezgotówkowych środków płatniczych (np.: czeki, karty kredytowe itd.),

- ważnego zaproszenia wystosowane przez obywatela węgierskiego, obcokrajowca posiadającego dokument pobytowy lub prawo prowadzenia działalności gospodarczej lub osobę prawną, jeżeli osoba zapraszająca obcokrajowca deklaruje pokrycie kosztów mieszkania, zakwaterowania, opieki zdrowotnej i powrotu (repatriacji). Do zaproszenia musi być dołączona oficjalna zgoda organów właściwych ds. cudzoziemców,
- potwierdzenia rezerwacji mieszkania lub zakwaterowania wcześniej opłaconego za pośrednictwem agencji podróży (voucher),
- jakiegokolwiek innego wiarygodnego dowodu.

MALTA

Jest przyjęte, że należy zapewnić, by osoby wjeżdżające na Maltę posiadały co najmniej 20 MTL (48 EUR) na dzień w czasie ich wizyty.”

oraz pomiędzy pozycją dotyczącą Austrii a pozycją dotyczącą Portugalii:

„POLSKA

Wielkość środków wymaganych przy przekraczaniu granicy jest określona w rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie wielkości środków niezbędnych do pokrycia kosztów wjazdu, przejazdu, pobytu i wyjazdu cudzoziemców przekraczających granicę Rzeczypospolitej Polskiej oraz sposobu dokumentowania ich posiadania (Dz.U. 2002, nr 91, poz. 815).

Środki określone w powyższym rozporządzeniu są następujące:

- 100 PLN na każdy dzień pobytu dla osób powyżej 16 lat, jednak nie mniej niż 500 PLN,
- 50 PLN na każdy dzień pobytu dla osób poniżej 16 lat, jednak nie mniej niż 300 PLN,
- 20 PLN na każdy dzień pobytu, jednak nie mniej niż 100 PLN, dla uczestników wycieczek turystycznych, obozów młodzieżowych, zawodów sportowych lub osób mających opłacone koszty pobytu w Polsce lub osób przyjeżdżających do placówek leczniczo-sanatoryjnych,
- 300 PLN dla osób powyżej 16 roku życia, których pobyt w Polsce nie przekracza 3 dni (włączając przejazd)
- 150 PLN dla osób poniżej 16 roku życia, których pobyt w Polsce nie przekracza 3 dni (włączając przejazd),”

oraz pomiędzy pozycją dotyczącą Portugalii a pozycją dotyczącą Finlandii:

„SŁOWENIA

70 EUR na osobę na każdy dzień planowanego pobytu.

SŁOWACJA

W myśl art. 4 ust. 2(c) ustawy nr 48/2002 Z. z. w sprawie pobytu cudzoziemców, cudzoziemiec jest obowiązany, na żądanie, udowodnić, że posiada środki finansowe na pobyt, w walucie wymienialnej, w wysokości co najmniej połowy minimalnego wynagrodzenia określonego w ustawie nr 90/1996 Z. z., z późniejszymi zmianami, w sprawie minimalnego wynagrodzenia, na każdy dzień pobytu; cudzoziemiec, który nie ukończył 16 lat jest zobowiązany udowodnić, że posiada środki finansowe na pobyt w wysokości połowy minimalnego wynagrodzenia.”;

(h) W Załączniku do załącznika 8, punkt 3 otrzymuje brzmienie:

"3. Logo zawierające literę lub litery wskazujące wydające Państwo Członkowskie (gdzie „BNL” w przypadku krajów Beneluksu: Belgii, Luksemburga i Niderlandów) z efektem ukrytego obrazu pojawiającego się w tej przestrzeni. Logo jest jasne w płaszczyźnie pionowej i ciemne przy obrocie o 90°. Stosuje się następujące logo: A dla Austrii, BNL dla krajów Beneluksu, CY dla Cypru, CZE dla Republiki Czeskiej, D dla Niemiec, DK dla Danii, E dla Hiszpanii, EST dla Estonii, F dla Francji, FIN dla Finlandii, GR dla Grecji, H dla Węgier, I dla Włoch, IRL dla Irlandii, LT dla Litwy, LVA dla Łotwy, M dla Malty, P dla Portugalii, PL dla Polski, S dla Szwecji, SK dla Słowacji, SVN dla Słowenii, UK dla Zjednoczonego Królestwa.”.

2. 32001 R 0539: Rozporządzenie Rady (WE) nr 539/2001 z dnia 15 marca 2001 r. wymieniające państwa trzecie, których obywatele muszą posiadać wizy podczas przekraczania granic zewnętrznych oraz te, których obywatele są zwolnieni z tego wymogu (Dz.U. L 81 z 21.3.2001, str. 1) zmienione przez:

– 32001 R 2414: Rozporządzenie Rady (WE) nr 2414/2001 z dnia 7 grudnia 2001 r. (Dz.U. L 327 z 12.12.2001, str. 1).

W załączniku II, ustęp 1 skreśla się następujące wyrazy:

„Cypr”,

„Republika Czeska”,

„Estonia”,

„Węgry”,

„Łotwa”,

„Litwa”,

„Malta”,

„Polska”,

„Słowacja”,

„Słowenia”.

C. GRANICE ZEWNĘTRZNE

1. 41998 D 0059: Decyzja Komitetu Wykonawczego z dnia 16 grudnia 1998 r. w sprawie skoordynowanego rozmieszczenia doradców ds. dokumentów (SCH/Com-ex (98) 59 rev.) (Dz.U. L 239 z 22.9.2000, str. 308),

W załączonym dokumencie SCH/I-front (98) 184 rev 3, lista „I-Wybór lokalizacji, które według bieżącej oceny, są uznane za odpowiednie do rozmieszczenia doradców ds. dokumentów” otrzymuje brzmienie:

„Na podstawie oceny bieżącej sytuacji, przedstawicielstwa konsularne i/lub biura zamorskie linii lotniczych i morskich w następujących lokalizacjach są uznane za odpowiednie do rozmieszczenia doradców ds. dokumentów (lista ta będzie uaktualniana w miarę potrzeb):

- Abidżan (Wybrzeże Kości Słoniowej)
linie lotnicze
Przedstawicielstwa: Francja, Portugalia
- Abu Zabi (Zjednoczone Emiraty Arabskie)
Ważne lotniska tranzytowe na loty do Europy, w taki sposób by doradztwo i szkolenia były w szczególności skierowane do linii lotniczych
- Akra (Ghana)
linie lotnicze
- Ankara (Turcja)
linie lotnicze
- Bamako (Mali)
linie lotnicze
Przedstawicielstwa: Francja
- Bangkok (Tajlandia)
linie lotnicze

- Bejrut (Liban):
linie lotnicze
morskie linie żeglugowe
Przedstawicielstwa: Cypr

- Bissau (Gwinea Bissau)
linie lotnicze
Przedstawicielstwa: Portugalia

- Brazzaville (Kongo)
linie lotnicze
Przedstawicielstwa: Francja

- Kair (Egipt):
linie lotnicze
morskie linie żeglugowe
Przedstawicielstwa: Cypr

- Casablanka (Maroko)
linie lotnicze
Przedstawicielstwa: Hiszpania

- Kolombo (Sri Lanka)
linie lotnicze
Przedstawicielstwa: Francja

- Dakka (Bangladesz)
linie lotnicze
Przedstawicielstwa: Francja
- Dakar (Senegal)
linie lotnicze
Przedstawicielstwa: Francja, Portugalia, Hiszpania
- Damaszek (Syria):
linie lotnicze
Przedstawicielstwa: Cypr
- Douala (Kamerun)
linie lotnicze
Przedstawicielstwa: Francja
- Dubaj (Zjednoczone Emiraty Arabskie)
Ważne lotniska tranzytowe na loty do Europy, w taki sposób by doradztwo i szkolenia były w szczególności skierowane do linii lotniczych
- Haiti (Haiti)
linie lotnicze
Przedstawicielstwa: Francja

- Miasto Ho Chi Minh (Wietnam)
linie lotnicze
Przedstawicielstwa: Francja
- Hong Kong
linie lotnicze
Przedstawicielstwa: Francja
- Islamabad (Pakistan)
linie lotnicze
Przedstawicielstwa: Hiszpania
- Istambuł (Turcja)
linie lotnicze
Przedstawicielstwa: Hiszpania
- Karaczi (Pakistan)
linie lotnicze
Przedstawicielstwa: Niemcy (pożądane intensywne doradztwo i szkolenie)
- Kijów (Ukraina)
Przedstawicielstwa: Portugalia
- Kuwejt
linie lotnicze

– Lagos (Nigeria)
linie lotnicze
Przedstawicielstwa: Niemcy, Francja, Hiszpania.

– Lima (Peru)
linie lotnicze
Przedstawicielstwa: Hiszpania

– Luanda (Angola)
linie lotnicze
Przedstawicielstwa: Portugalia

– Makau
linie lotnicze
Przedstawicielstwa: Portugalia

– Malabo (Gwinea Równikowa)
linie lotnicze
Przedstawicielstwa: Hiszpania

– Maputo (Mozambik)
linie lotnicze
Przedstawicielstwa: Portugalia

- Moskwa (Rosja)
linie lotnicze
- Nador (Maroko)
Przedstawicielstwa: Hiszpania
- Nairobi (Kenia)
linie lotnicze
Przedstawicielstwa: Niemcy, Francja
- Pekin (Chiny)
linie lotnicze
Przedstawicielstwa: Francja, Hiszpania
- Praja (Zielony Przylądek)
linie lotnicze
Przedstawicielstwa: Portugalia
- Rabat (Maroko)
linie lotnicze
Przedstawicielstwa: Hiszpania
- Rio de Janeiro (Brazylia)
linie lotnicze
Przedstawicielstwa: Portugalia

- S. Tomé (Wyspa Świętego Tomasza i Książęca)
linie lotnicze
Przedstawicielstwa: Portugalia
- Sal (Zielony Przylądek)
linie lotnicze
Przedstawicielstwa: Portugalia
- Sana (Jemen)
linie lotnicze
- Santo Domingo (Republika Dominikańska)
linie lotnicze
Przedstawicielstwa: Hiszpania
- Szanghaj (Chiny)
linie lotnicze
Przedstawicielstwa: Francja
- Skopje (Była Jugosłowiańska Republika Macedonii)
linie lotnicze

- Tanger (Maroko)
linie lotnicze
morskie linie żeglugowe
Przedstawicielstwa: Hiszpania
- Tetuon (Maroko)
Przedstawicielstwa: Hiszpania
- Tirana (Albania)
linie lotnicze
- Tunis (Tunezja)
linie lotnicze
- Yaounde (Kamerun)
linie lotnicze
Przedstawicielstwa: Francja”.